

Benvinguts, amics i amigues, a aquest acte.

En aquests dies es compleix el 75 aniversari de de la primera producció industrial de plutoni, la qual cosa podem considerar el principi de l'era atòmica, tant en el seu vessant militar com civil. El plutoni, que és un element artificial, va iniciar la seua producció industrial a principis de 1944 en les instal·lacions secretes de Oak Ridge, en Tennessee (Estats Units), dins del projecte Manhattan per a la fabricació de la bomba atòmica. Aquest plutoni, així com l'urani enriquit produït en altres instal·lacions d'aquest emplaçament, van ser la matèria primera per a la fabricació de les primeres bombes atòmiques. La del primer assaig, conegut com "Trinity", i les llançades el 5 i el 9 d'agost de 1945 sobre les ciutats japoneses d'Hiroshima i Nagasaki, que van produir la mort de 225000 persones, centenars de milers de ferits més, i les conseqüències de les quals encara pateixen els descendents d'aquestes víctimes.

Aquest va ser el principi d'una carrera per construir cada vegada més i més potents bombes i de la proliferació nuclear.

Aquest va ser el principi del procés que ens ha portat a la situació actual, en què un mínim de 10 països posseeixen milers de bombes atòmiques, amb capacitat de destruir diverses vegades el món sencer.

Una situació on les tensions geopolítiques lligades als intents d'altres països d'aconseguir la bomba atòmica, particularment exacerbades en aquests últims anys, mantenen al planeta en una situació de risc permanent. I on el llançament accidental de les bombes, així com accidents durant el seu transport i manipulació, ens han tingut a la vora de l'abisme nuclear repetides vegades. Ací som particularment conscients d'això, ja que just la setmana que ve es compleix el 53 aniversari de l'accident de Palomares, en el qual 4 bombes atòmiques de plutoni van caure sobre la costa espanyola, i, encara que no van arribar a esclatar, sí que van contaminar radioactivament aquest municipi d'Almeria.

L'inici de la producció de plutoni va suposar també el començament de la construcció de les centrals nuclears, que també han fet del món un lloc més insegur i perillós. De fet, al principi, destinats a la producció de plutoni per a fabricar bombes atòmiques i, després, incorporant-los la producció d'electricitat, els centenars de reactors nuclears que hi ha en el món són hereus directes d'aquest primer reactor de Oak Ridge.

I hi ha hagut també centenars de milers de víctimes en els múltiples accidents que han patit aquests reactors nuclears, l'últim dels quals, Fukushima, ha ocorregut al mateix país on es va patir l'impacte de les primeres bombes atòmiques.

La plataforma Tanquem Cofrents ha volgut recordar totes aquestes víctimes de l'era atòmica, i hem organitzat aquest acte en la seua commemoració. Hem triat plantar un ginko biloba, i no per casualitat. Poc després del llançament de la bomba atòmica d'Hiroshima, en les ruïnes d'un temple budista pròxim de l'hipocentre de l'explosió, va rebrotar un arbre d'aquesta espècie, a la qual li van seguir altres exemplars per tota la ciutat. Des de llavors, aquest arbre s'ha convertit en un símbol de la resistència i el renaixement després de la catàstrofe nuclear.

I és amb aquest mateix esperit que simbolitza aquest ginko amb el qual us emplacem, ens emplacem a nosaltres mateixos, per a continuar lluitant fins a aconseguir l'eliminació de totes les armes atòmiques i el tancament de totes les centrals nuclears del planeta.

Una lluita per aconseguir un món en el qual l'era atòmica siga només una mal record, és a dir, un món més net, un món més lliure, i un món més segur. Un món, en definitiva, que deixem orgullosos a les generacions futures.